

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg var også en lille smule mystificeret af hr. Hans-Pavia Rosings indlæg, og derfor vil jeg godt spørge meget direkte: Kan man forestille sig under nogen omstændigheder, at Grønland vil indgå i et NMD-system i strid med ABM-traktaten? Kan det under nogen omstændigheder forestilles? Det er mere for at få det klarlagt, for jeg synes, det var uklart.

Så har hr. Hans-Pavia Rosing og jeg jo deltaget i nogle af de samme møder og også modtaget nogle af de samme dokumenter, og nu snakkede hr. Hans-Pavia Rosing meget om slyngelstater. Men vil hr. Hans-Pavia Rosing ikke erkende og bekræfte, at når man kigger på de papirer, man får udleveret, bl.a. fra amerikanske myndigheder, med store diagrammer og oversigter over, hvor trusler kommer fra, så er det sådan, at jo mere interne de bliver, jo mere er det de kinesiske missiler, der står i centrum?

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Som jeg også sagde, så synes jeg, vi skal holde diskussionen og køre diskussionen ud fra den virkelighed, som vi kender i dag.

Hr. Holger K. Nielsen sagde også i sit første indlæg, at vi på nuværende tidspunkt faktisk ikke rigtig ved, hvilken vej det vil gå. Vi kender noget til planerne, vi kender noget til nogle faser, og vi kan vel gå ud fra, at amerikanerne ønsker at følge de planer, som de har lagt frem.

Så er der spørgsmålet om ABM-traktaten, og hvilket resultat de forhandlinger, der foregår med Rusland, vil føre til: Vi prøver jo, og det er jo det, vi gør i dag, at påvirke den proces, fordi Danmark og Grønland er involveret i denne her proces, men det er en global proces, hvor også andre lande har interesser i det her, hvor de allierede, hvor NATO-landene, Østlandene osv. har interesser i det.

Men det, jeg siger i dag, er, at vi ikke på nuværende tidspunkt kan binde hverken os selv eller andre op på de meget forfløjne planer, som vi kan se dem i dag. Jeg synes, vi skal tage denne her diskussion ud fra den virkelighed, vi kender.

Fra Grønlands side har vi jo sagt – nu fik jeg ikke hele det citat med – at vi ikke vil gå uden om ABM-traktaten. USA og Rusland skal være enige om en eventuel ændring af ABM-traktaten.

Til hr. Søndergaard: Jo, vi har fået de samme papirer, og det er mange lande, det drejer sig om – jeg har kun nævnt tre heroppefra – men jeg er ikke helt enig i, sådan læser jeg det i hvert fald ikke udelukkende, at der fokuseres på, at det samler sig om Kina. Der er en lang række lande, som er en eventuel trussel over for USA, men dem, der er oppe, og dem, der diskuteres, er de tre lande, jeg har nævnt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Hans-Pavia Rosing, om det ikke er fuldstændig centralt i denne her sag, at vi gør alt, hvad vi overhovedet kan for at undgå, at Grønlands hjemmestyre på et tidspunkt kommer til at stå under et ekstremt pres fra USA. Og i den forbindelse vil jeg godt spørge, om Socialdemokratiet er opmærksom på, at der kan opstå en juridisk set overordentlig grumset situation omkring det her.

Jeg stillede under Folketingets debat den 5. marts 1987 en række spørgsmål vedrørende juraen i det her; spørgsmål, som ikke dengang blev besvaret af den daværende regering, og som faktisk stadig væk henstår ubesvaret, som er ret væsentlige for forståelsen af, hvad man må, og hvad man ikke må efter ABM-traktaten. Det er slet ikke sikkert, det bliver et spørgsmål, om den klart er overholdt eller ej. Det kan blive et spørgsmål om vanskelige fortolkninger.

Jeg spurgte også dengang, om det anlæg, den superradar, man byggede dengang, allerede nu kunne bruges eventuelt med lidt justeringer – opgraderinger, kalder man det. Jeg vil godt spørge hr. Hans-Pavia Rosing: Er det i hvert fald ikke nødvendigt nu, at vi hurtigt kommer til bunds i de uafklarede spørgsmål, som henstår fra dengang, og som stadig er meget alvorlige?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

To spørgsmål til hr. Hans-Pavia Rosing:

For det første: Er den socialdemokratiske folketingsgruppe fortsat forpligtet af den dagsorden, der blev vedtaget i 1987 på forslag fra Socialdemokratiet? Det vil jeg godt have et klart svar på: Ja eller nej? Er man stadig væk bundet, og føler man sig stadig væk bundet af den dagsorden?

For det andet: Vil hr. Hans-Pavia Rosing ikke anerkende, at selv om man kan tale om trusler fra slyngelstater, så ligger der en kraftig fare